

Blahoslavený si, Izraelu! Kto je podobný tebe, ľude, zachránený Hospodinom, štítom svojej pomoci,

a ktorý je mečom, tvojou pýchou!

Deuteronomium 33:29

Tento text z 5. knihy Mojžišovej 33:29 je povedaný v kontexte medzníka času, v ktorom končí putovanie Izraelcov po púšti. 5. kniha Mojžišova je knihou, ktorá opisuje udalosti tesne pred vstupom do zaslúbenej zeme. Je to kniha, v ktorej Boh cez Mojžiša oznamuje záverečné posolstvo v čase, v ktorom sa končí putovanie po púšti.

Blahoslavený si Izraelu, kto je tebe podobný

Izraelci vyšli z Egypta a prišli k vrchu Sinaj. Tam strávili asi jeden rok, a potom pokračovali do Kadeš Barné. Ľud sa však ukáže ako neverný, rúhavý, spochybňujúci svojho Boha a jeho divy. Narobí si modly, ľud pokúša Hospodina a Hospodin na nich zanevrie na 40 rokov. 38 rokov od Kadeš Barné chodia okolo vrchu Hór a Sinaj a blúdia po púšti, až kým posledný bojovník z celej generácie nad 20 rokov vyššie nezomrie.

Potom ich Boh privádza naspäť do Kadeš Barné a v Kadeš Barneé im povie: „... *Už ste sa dosť nabývali na tomto vrchu. Obráťte sa, rušajte sa a vojdite do vrchov Amoreja a na všetky jeho susedné miesta na rovine, na vrchu a na nížine, na juhu a na pobreží mora, do zeme Kananeja...*“

(5. Mojžišova 1:6-7). Boh im hovorí: teraz je čas, vojdite do zaslúbenej zeme. Oni idú a táboria na Moábskych pláňach. Boh im cestou dá dve vojenské a jedno duchovné víťazstvo. Vojenské víťazstvá sú nad kráľmi Ógom a Síchonom a tým Izraelci zaujmú Zajordánie. Súčasne im dáva duchovné víťazstvo nad prorokom Balámom, ktorý na príkaz kráľa Baláka ich má prekliat, ale namiesto prekliatia ich prorok žehná. Izraelský ľud sa dostáva do bodu, keď niečo pre neho končí a niečo začína, pretože sú už len kúsok od vkročenia do zaslúbenej zeme.

V 1. kapitole 5. knihy Mojžišovej čítame, že štyridsiateho roku jedenásteho mesiaca prvého dňa Mojžiš začína svoje kázne (verš 3). Je to séria kázní, v ktorých „*hovoril Mojžiš synom Izraelovým všetko, čo mu prikázal Hospodín o nich*“ (verš 3).

V prvých štyroch kapitolách knihy 5. Mojžišovej Mojžiš hovorí k srdcu ľudí to, čo Boh pre nich v ich histórii urobil. Bol to čas zastavenia a pozerania späť do minulosti. Hovorí o tom, ako ich Boh zobral z hory Sinaj, a ako ich viedol. Pripomína im, ako rebelovali, ako zvedovia po prieskume zaslúbenej zeme, desiati z dvanástich, spochybnili, že Boh im môže dať víťazstvo nad jej obyvateľmi. Ako Boh im dal 38 rokov putovať po púšti a blúdiť, a predsa sa o nich celý čas staral a za 38 rokov sa im nezodrali ani remienky na sandáloch. Ako bojovali so Síchonom a Ógom, ako ich Balám musel žehnať, hoci bol volaný ich preklínať a pripomína im veľké činy, ktoré Boh s nimi a pred ich očami robil. Pripomína im: Toto je váš Boh a vy ho poznáte, lebo mnohí ste sa narodili na púšti a mnohí ste toto všetko videli.

Druhá vec, ktorú Boh od týchto ľudí, ktorí stoja pred vstupom do zaslúbenej zeme, chce, je napísaná od piatej po dvadsiatu šiestu kapitolu. Mojžiš opakuje ľudu všetky Božie zákony a opakuje im to, čo Boh od nich očakáva. A čo od nich Boh očakáva? To je ako zhrnutie zapísané v 6. kapitole: „*Ó, počuj Izrael, Hospodin tvoj boh je jediným Bohom. Nebudeš mať iných bohov*“ . A potom zhŕňa všetky príkazy do jednej vety: „*Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého srdca, z celej svojej duše, z celej svojej mysle a svojho blízkeho ako seba samého*

“. To je to, čo v 5. Mojžišovej Boh dáva a kladie na srdcia svojmu ľudu. Prečo? Pretože ak v budúcnosti budete mať úspech (hovoriť im), potrebujete si zapamätať, kto je váš Boh a chodiť so svojím Bohom. Preto im Mojžiš ozrejmuje, čo znamená poznať svojho Boha a kráčať so svojím Bohom. A varuje ich pred modlárstvom. Varuje ich pred vecami, ktoré sú zlé a pripravuje ich na veci, ktoré sú pred nimi.

Boh aj dnes od nás chce, aby sme sa v svojom živote vedeli zastaviť a pozrieť späť. V Božom pláne našich životov je nesmierne dôležité urobiť si takýto čas zastavenia, čas zamyslenia a prípravy do budúcnosti. Je čas sa zastaviť v živote, pozrieť sa späť a rozjímať na tým, čo Boh pre nás urobil a ako nás viedol. Nanovo si uvedomiť, ako Boh so mnou konal. Budúcnosť je predo mnou ako čistý papier. Môžem zlyhať a môžem urobiť žalostné veci. Môžem padnúť a môžem urobiť strašné kroky. Alebo môžem prežiť mnohé požehnania, ktoré sú predo mnou, keď budem chodiť so svojím Bohom skrze Ježiša Krista.

Posledné slová, ktoré Mojžiš povedal Izraelu, sú tieto: „*Blahoslavený si, Izraelu! Kto je podobný tebe, ľude, zachránený Hospodinom, štítom svojej pomoci, a ktorý je mečom, tvojou pýchou! Preto sa ti budú lichotne koríť tvoji nepriatelia. A ty budeš šliapať po ich výšinách*“ (5. Mojžišova 33:29).

Chcel by som, aby sme túto vetu (verš) zobrali za svoju a skúsili ju trocha otvoriť a zobrať z nej úžitok, ktorý by bol aj pre nás. Pretože táto veta dáva posolstvo celej 5. Mojžišovej knihy, ktoré si títo ľudia majú dať na srdce a ísť s ním do budúcnosti.

Toto posolstvo je nesmierne dôležité pre Izrael v tom čase, ale dnes je nesmierne dôležité aj pre nás, pre ľudí, o ktorých Písmo hovorí, že sme obriezka, ktorí v Duchu slúžime Hospodinovi a na ktorých sa vzťahuje: „oni budú môj ľud, ktorí budú mať nové srdcia, keď veria v Pána Ježiša Krista“ Takže máme text: „*Blahoslavený si Izraelu, kto je tebe podobný*“.

Prvá téza, ktorú chcem teraz predložiť, je: *Pamätaj denne, že si v Božích očiach šťastný a výnimočný ľud*. Slovo šťastný a požehnaný budem používať zameniteľne.

Pamätaj denne, že si v Božích očiach požehnaný a výnimočný ľud. *Blahoslavený si Izraelu*, je tu napísané a *kto je tebe podobný*

. Pamätaj, že si v Božích očiach šťastný alebo požehnaný a výnimočný ľud. Mojžiš chce, aby si ľudia uvedomovali túto pravdu:

Ty si požehnaný Izraelu

. *Kto je podobný tebe, ľud zachránený Hospodinom?*

Prečo to Mojžiš hovorí? Prečo im hovorí, že toto si majú denne pripomínať? Som presvedčený, že je to preto, lebo ich tendencia bude zmýšľať o sebe nesprávne. A budú si myslieť, že preto,

že ja mám problémy, mám zápasy, – akože môžem byť šťastný? Aj nás sa pýtajú neveriaci:

Si ako kresťan šťastný?

Niekedy povieme:

Ááá, je to strašné, je to ťažké

. Sťažujeme sa, stále nariekame a dávame iným obraz, ako keby sme nemali Boha, ktorý nás zachránil a viedol. Dávame obraz, ako keby sme neboli ničím výnimoční a jedinou výnimočnosť, ktorú máme, je tá, že sa v nedeľu stretávame. Ale je to pravda? Samozrejme, že nie! Mojžiš im hovorí:

vy ste šťastný, vy ste blahoslavený ľud.

A vy ste ľud, ktorý je výnimočný. Ktorému nikto nie je podobný. Toto dáva na ich mysle.

Čo znamená byť *šťastný* a *výnimočný ľud*? *Blahoslavený* tu neznamená, že niekto vyhrá peniaze, že niekto je dočvíľne šťastný. Slovo

blahoslavený

znamená

šťastie

, ktoré je ukotvené mimo neho a je namierené k nemu od Boha. A

kto je tebe podobný

, znamená, že choď po celej zemi, prejdí všetky kmene, národy, prejdí všetky náboženstvá, prejdí všetky skupiny ľudí, prejdí všetky filozofie a nenájdeš nič, čo by sa ani len pripodobnilo tomu, čo máš a kým si. A preto Boh chce, aby tento ľud do ďalších rokov tak, ako prejde cez Jordán a bude mať boje a pôjde cez problémy, aby si to uvedomoval a nezabudol na to. Boh nám nesľúbil, že naše roky budú bez problémov, že budeme mať život bez problémov. Boh povedal, cez mnohé súženia musíte vojsť do kráľovstva Božieho. A v tom celom potrebuješ pamätať, že si v Božích očiach šťastný a výnimočný ľud. V Božích očiach! Boh na mňa dnes hľadí, že som blahoslavený a výnimočný, ak patrím Pánovi Ježišovi Kristovi. Ak som Jeho!

A prečo budem na to takto hľadiť, a takto o sebe zmýšľať? Preto, lebo to tak Boh, ústami Mojžiša, prehlasuje. Mojžiš vie, že: *Tento ľud je blahoslavený a šťastný. Tento ľud je výnimočný* . A čo

naviac: Boží nepriatelia ho tak vidia! Keď Boží nepriatelia hľadia na Boží ľud, vidia ho ako šťastný a výnimočný. Vieme, že Jericho sa triaslo pred ním. A keď prichádzajú, ich srdce sa

rozlieva. Rovnako aj Balám (4. kniha Mojžišova 23 kapitola) keď vidí tento ľud, tak hovorí: „*Kto spočíta prach Jákobov?*

“ (verš 10); „

A kto počet štvrtého dielu Izraelovho? Nech zomrie moja duša smrťou spravodlivých a môj koniec nech je ako jeho

“. To je prosba, ktorú má Balám k Bohu, keď pozrie na tento ľud. Nie je to šťastný ľud? Druhí mu závidia a my, kresťania, ktorí sme našli v Kristovi svoju skutočnú a jedinou nádej a ktorí v ňom zostávame, aké právo máme o sebe zmýšľať, že my sme nešťastní a my sme ako tí iní, keď Boh hovorí, že sme blahoslavení a sme vyvýšení? Žiadne právo! Často krát neveriaci, hoci nám to nepovedia, nám závidia. Závidia nám mnohú spokojnosť, ale niekde hlboko v srdci, a som si tým istý, vedia toto: Ja by som chcel mať Boha, akého má on a spokojnosť, ktorú má on vo svojom Bohu a ja ju nemám. Oni to v hĺbke srdca vedia. Preto si pamätaj, že v Božích očiach si šťastný a výnimočný a nenechaj sa o toto vedomie obťaž.

Text, verím, učí ešte ďalšiu pravdu. Aká je naša tendencia, keď povieme, *som šťastný a výnimočný*

? Naša

tendencia je spyšnieť a povedať tak, ako povedali farizeovia: My sme dobrí, my sme na tom dobre, lebo máme otca Abraháma. My sme šťastní a výnimoční, lebo si to zaslúžime. Je to tak? Ale to je sebaspravodlivosť. Moje druhé nabádanie je toto:

Pamätajte denne, prečo sme výnimoční a šťastní

. Nielen, že

si

, ale aj

prečo si

. A pozrime sa do nášho textu, prečo Mojžiš o Izraeli uvažuje ako o šťastnom a výnimočnom ľude? Lebo je to ľud: „...

zachránený Hospodinom, štítom svojej pomoci a ktorý je mečom, tvojou pýchou

“. Nie je tam ani jedno slovo o tom, že je to preto, lebo sú lepší. Nie je tam ani jedno slovo o tom, že sú dobrí. Ani jedno slovo, že si niečo zasluhujú. Sú šťastní preto, lebo je tu Hospodin, ktorý ich zachránil. Je tu Hospodin, ktorý ich chráni. Ktorý je ich mečom, ich štítom a ich pýchou. Ktorý je ich slávou. Preto budeš mať úspech, preto ťa čakajú dobré časy. Prečo? Nie pre teba, ale preto, že Hospodin!

Túto pravdu máme ukázanú v 5. Mojžišovej 7:7-8 „*Nie preto, že by vás bolo viac ako ktoréhokolvek iného národa, priľnul k vám Hospodin a vyvolil si vás, lebo vás bolo menej od všetkých iných národov. Ale preto, že vás miloval Hospodin a že zachoval prísahu, ktorú prisahal vašim otcom, vyviedol vás Hospodin silnou rukou a vyslobodil ťa z domu sluhov, z ruky faraóna, egyptského kráľa*“.

Nie je to o tom, že Boh ide po zemi a hľadá najsilnejších mužov a ženy a povie, ty budeš kresťan, pretože ty, keďže si silák, pre mňa veľa dokážeš. Nie! Písmo hovorí: Preto, že vás miloval Hospodin a že zachoval prísahu, ktorú prisahal vašim otcom. Aký je konečný dôvod? Jeho vernosť a láska. To je dôvod, prečo títo ľudia sú šťastným a výnimočným ľudom. Prečo sú vyvolení? Prečo sú milovaní? A prečo sú zachránení? *Lebo vás miloval*. A aj my, keď pamätáme, prečo sme výnimoční a šťastní, naše oči v tej chvíli nesmú ísť do nás, ale musia ísť nad nás. Musia sa upriamiť na Hospodina, ktorý sa zľutoval a ktorý ma zachránil. On je dôvodom, prečo som ja to, čo som. A čo som, to som jedine z milosti Božej tak, ako hovorí apoštol Pavol. A všetko, čo mám, mám jedine v Kristovi.

Tretia vec je nasledovná. Pamätaj denne, k čomu, k akému cieľu si výnimočný a šťastný. Čo vidí Mojžiš v ich životoch, keď sa díva dozadu? Vidí veľkú neveru a vidí veľké skúšky. Vidí veľkú Božiu výchovu. V liste Korinským čítame, že Boh ich učil na púšti, a bolo to miesto, kde ich naučil mnohým lekciám. Mojžiš môže povedať jedinu vec: Vy ste boli neverní! Boh bol verný, stále vás viedol a vychovával. Ale keď sa Mojžiš díva dopredu, čo vidí? Vidí slávnú budúcnosť: „*Preto sa ti budú lichotne koriť tvoji nepriatelia a ty budeš šliapať po ich výšinách. Zaujmeš vysoké miesta zeme*

“. Toto je vznešený jazyk, ktorý sa používa pri opisoch víťazstiev kráľov. Preto pamätaj denne, že pred tebou je slávna budúcnosť, ktorú Boh pripravuje tým, ktorí v neho veria, ktorí skrze Syna zložili svoju nádej v Boha.

Naša tendencia je myslieť si, že pred nami sú zlé a ťažké časy. Ale existuje aj iný pohľad, a to pohľad istoty do budúcnosti, kde vidíme, že bude víťazstvo. Veci, ktorými som prechádzal, mohli byť ťažké a zlé, ale sú to veci, ktoré Boh vo svojej Otcovskej ruke používa k tomu, aby tie moje budúce boli lepšie, a aby ma pripravil v konečnom dôsledku na nebo, kde ma oslávi a kde nebude už hriechu, ani slzy, ani ničoho zlého.

Uviedli sme tri veci, aby sme na ne pamätali: Pamätajme denne, že v Božích očiach sme šťastný a výnimočný ľud. Boh na nás takto hľadí a preto neklesajme. Druhú vec: Pamätajme denne dôvod, pre ktorý sme šťastný a výnimočný ľud. A treťou vecou je: Pamätajme denne k čomu, k akému cieľu sme šťastný a výnimočný ľud. Ak si to chceme zapamätať, tak si zapamätajme tri pohľady, ktoré máme mať: Jeden pohľad dozadu, jeden pohľad na seba (ako do zrkadla) a tretí pohľad dopredu. Keďže je pred nami taká nádherná budúcnosť, je tu o čo zápasieť, je tu za čo žiť a prečo žiť. V akomkoľvek som dnes stave, v akomkoľvek úseku môjho života sa nachádzam ako opravdivý kresťan, je prečo žiť a je prečo ísť vpred.

Keď sme si povedali tieto veci, aká potom má byť naša odpoveď na všetko toto? Čo máme robiť, keď sme prišli ku Kristovi? Pavol sa modlí: Nech vám Boh dá otvorené oči porozumenia, aby ste mohli vidieť, čo je to za hĺbka a výška poznať lásku Kristovu. Čo máme robiť? V prvom rade máme podľa tohto žiť. Ako máme podľa tohto žiť? Tak, že primerane odpovieme na tieto mocné pravdy, ktoré pri nás tu dnes stoja.

Prvá odpoveď je, že budeme milovať Boha a žiť pre Jeho slávu. Hľadať požehnanie a šťastie jedine v Hospodini. Ak Hospodin je dôvod, prečo patríš medzi šťastný a výnimočný ľud,

potom hľadať jedine v Hospodinovi svoje šťastie a požehnanie.

Ak sme šťastný a výnimočný ľud, lebo si nás zamiloval, vyvolil, potom hľadáme svoje požehnanie a šťastie jedine v ňom! Ak chceme viac dobra, potrebujeme ho nájsť v tom, ktorý je úplné dobro. Ak chceme viac lásky, potrebujeme ju nájsť v ňom, ktorý je úplnou láskou. Ak chcem viac pomoci, musím ju hľadať v tom, ktorý je úplnou pomocou. Hľadať šťastie a požehnanie jedine v Hospodinovi.

Ak nehľadáme svoje šťastie v Hospodinovi, potom náš život je siatie do vetra. Ale čo je to hľadanie šťastia a výnimočnosti v Hospodinovi? Znamená to, že k Hospodinovi sa utiekam ako ten, ktorý nič nemá a ktorý som úplne závislý na tom, aby On ma robil denne šťastným a výnimočným. Takže, zoberme si toto k srdcu. Prečo to tak zdôrazňujem? Preto, že celá 5. kniha Mojžišova to zdôrazňuje. Keď pôjdeme cez celú túto knihu, nájdeme, že sa tam opakuje myšlienka: *Pamätaj, že Hospodin je Boh! Zbav sa modiel!* Prečo to tak často hovoril Mojžiš? Preto, aby sa nikdy neobracali na modly, ktoré im nemôžu prospieť, ale aby sa obracali jedine na Hospodina, v ktorom je pomoc!

To nás vedie ďalej k tomu, aby sme odložili svoju samospravodlivosť. Ja som ukázal verš, ktorý sme mali, že nie preto, žeby ste boli väčší národ alebo pre váš počet a vašu silu, ktorá by bola z vás, si vás Hospodin zamiloval. Nie! Ale preto, že vás miloval, pretože bol verný, pretože sa rozhodol sľúbiť to Abrahámovi a verne to dodržal. Potrebujeme, keďže vieme prečo sme šťastný ľud, denne pripisovať Bohu slávu a česť. Nemáme to v žalm? Vzdajte Hospodinovi slávu a česť! A v inom žalm sa píše: uznaj, že Hospodin skalou je, ktorej diela sú všetky dokonalé.

Tretiu vec, keďže sme výnimočný a šťastný ľud, ktorú denne konajme, je to, čo sa hovorí v 5. Mojžišovej knihe: „*Ak teda budete ostríhať, budete činiť, to je vaša múdrosť a vaša rozumnosť pred očami národov, ktoré keď počujú všetky tieto ustanovenia, povedia, je to len naozaj múdry ľud a rozumný tento veľký národ*“ (5. Mojžišova 4:6).

Keďže sme šťastný a výnimočný ľud, opustíme preto svetácke myslenie, spôsoby, názory a počúvame, čo nám hovorí Boh. Pretože svet nás nenaučí to, čomu nás vyučí Boh.

V 5. Mojžišovej knihe čítame, že tento ľud bude mať hodnotu v tom, čo sa naučil od Boha a nie v tom, čo sa naučil od modiel. Takže, opúšťajme svet.

Posledná vec, ktorú by sme si mali povedať a ktorá je napísaná na inom mieste, je: Daj svoje srdce Bohu a denne sa mu oddaj. Keďže On nás v Kristu Ježišovi robí šťastným a výnimočným ľuďom. Keďže to robí pre dôvody, ktoré nie sú v nás, z čírej lásky k nám, a keďže pre nás takúto slávnú budúcnosť v ňom pripravil, našou odpoveďou je to, k čomu nás vyzýva apoštol Pavol v liste Rímskym: „*Prosím vás teda bratia pre milosrdenstvo Božie, aby ste dali svoje telá Bohu, vašu rozumnú to svätoslužbu*“ (Rímskym 12:1-2). Oddaj svoje srdce Bohu v láske, vďačne. Ďakuj mu. Chváľ ho a hovor: Milujem Ťa preto, lebo Ty si ma miloval prv. Nech to zvučí v našich myšliach, keď pôjdeme ďalšími dňami s Ním.